

er, vi rent faktisk siger, kan man godt få det til at se forskelligt ud. Hvis man siger, at vi siger 1,9 mia. kr., og Håndværksrådet siger 4,4 mia. kr., er det måske, fordi man ikke er opmærksom på, at vi i den ene situation regner med de udgifter, som det offentlige har, og i den anden situation regner med de eksterne udgifter, eller at man bruger et år i en situation og to år i en anden situation.

Rent faktisk har jeg ikke kunnet konstatere, at der er store uoverensstemmelser mellem de tal, som vi er kommet med, og de tal, som Håndværksrådet er kommet med, men det afgørende er, at vi har fået nogle tal. Det har vi ikke haft fra ministerens side. Da erhvervsministeren hed fru Mimi Jakobsen, kunne det godt lade sig gøre at få nogle tal, nu hedder hun fru Pia Gjellerup, og så kan det pludselig ikke lade sig gøre. Lad os dog få nogle tal. Hvis ministeren mener, at vi giver de forkerte tal, så lad os få ministerens tal.

Pernille Sams (KF):

Ministeren tvinger jo en anden omgang igen-nem ved at starte sit indlæg med at nævne en række fiktive forslag, som vi jo i hvert fald ikke har fremsat, og det skulle så være et argument for at afvise vores helt konkrete forslag, som vi har fremsat her i dag. Det gør jo, at man er nødt til at fortsætte debatten, selv om jeg egentlig synes, vi var nået langt omkring.

Jeg synes, det ville have klædt ministeren i stedet for at forsøge at opdigte fiktive forslag så at sige, hvordan vi nu egentlig bedst kan tage fat. Vi står med et stort problem, som er afdækket og belyst i bunker af rapporter, vi står med et problem, som hele erhvervslivet forholder sig til hver dag, og som vi møder, ligegyldigt hvor vi kommer hen.

Hvordan kan Folketinget bedst tage fat? Det burde slet ikke være nogen partipolitisk opgave, det burde være noget, som vi var fælles om alle sammen, og det er ærgerligt, og det er synd for sagen, at regeringen kommer med sådan en rygmarvsafvisning, bare fordi man ikke rigtig har lyst til at forholde sig til det reelle problem, det er.

Man afviser f.eks., at det her kan opstilles. Ministeren siger: Hvordan opgør man overhovedet gevinster? Det skulle så være et argument for ikke at ville forsøge. Jeg vil da sige, at man i hvert fald sagtens kan opgøre problemernes omfang. Vi kan da sagtens få virksomheder til at beskrive, hvordan det er at skulle udregne

CO₂-afgift med rumvarme, procesvarme, emballageafgift, og hvad ved jeg. Det er nemt at få beskrevet, hvad det er.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun nogen sinde selv har forsøgt at sætte sig ind i, hvad det i virkeligheden kræver af virksomhederne at skulle lave alle disse mærkværdige udregninger af forskellige tal, der skal skaffes hist og pist. Har ministeren selv prøvet det, så hun ved, hvad hun taler om, når hun siger, at det kan man overhovedet ikke forholde sig til? Det er i hvert fald et godt argument for det, som vi foreslår, nemlig at sekretariatet for testpanelet skal ligge uden for Erhvervsministeret, så vi ikke skal have censureret testpanelets besvarelser, inden de går videre.

Jeg synes også, at når nu ministeren var oppe og modargumentere her, er det da underligt, at ministeren ikke forholder sig til sin egen rapport. Jeg nævnte den, og jeg fik overhovedet ikke svar.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har selv for et par måneder siden udgivet en rapport, der hedder »Administrative lettelser i et internationalt perspektiv«. I den rapport anbefaler man selv, at det gøres obligatorisk for alle de relevante ministerier at bruge testpanelet, at konklusionerne fra testpanelet skal stå uredigeret og ubeskåret i bemærkningerne til lovforslaget, og at det overvejes, hvordan testpanelet og fokuspanelerne kan inddrages i forbindelse med hastelovgivning, fordi alle og enhver jo ved, at det netop er ved hastelovgivning, der opstår administrative svipsere, osv. osv.

Ministeriet går selv ind og har nøjagtig samme udgangspunkt, som vi har i vores forslag, og det eneste, vi kan se, ministeren gør her, er at stille sig op og tale udenom og argumentere for, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre, noget af det, som man selv har foreslået i sin egen rapport, i stedet for at sige det, som det er: Nej, fordi vi ikke vil have vores forslag vurderet af andre, vi vil have lov til politisk at komme med nøjagtig, hvad vi vil, også selv om det er utrolig uhensigtsmæssigt for virksomhederne, selv om det måske kunne gøres på en langt bedre måde, og selv om det var godt at få de administrative konsekvenser belyst, inden man gennemførte forslagene, fordi det måske kunne tage de værste svipsere af i starten.

Man siger bare nej på forhånd. Man vil ikke engang høre den vurdering. Jeg synes, det er en ærgerlig dag, men jeg er som sagt glad for, at vi har fået en forståelse for problemstillingen uden